

Despre Winston Churchill

Personalitate marcanta a secolului XX, considerat cel mai important om politic britanic al acestui secol, avand o cariera politica de o longevitate surprinzatoare (din timpul reginei Victoria pana In perioada Razboiului Rece), castigator al Premiului Nobel pentru literatura In 1953, a ramas In istorie In primul rand prin activitatea depusa In slujba Angliei In perioada celui de-al Doilea Razboi Mondial.

S-a nascut la Blenheim Palace, In Oxfordshire, la 30 noiembrie 1874, fiind fiul Lordului Henry Spencer Churchill, membru al Camerei Comunelor din Parlamentul britanic. A urmat Harrow School, apoi Colegiul Militar Regal de la Sandhurst pe care l-a absolvit In 1895 intrand ca locotenent-secund In Regimentul 4 Regal de Husari, In acelasi timp a fost si corespondent de razboi pentru un ziar din Londra. In 1895-1896 a fost trimis In Cuba, apoi In India, Egipt, Sudan, teritorii aflate sub control britanic In care se desfasurau rebeliuni. Aceste calatorii i-au prilejuit publicarea primelor sale carti (The Story of the Malakand Field Force - 1898 si The River War -1899). Dupa ce a demisionat din armata In 1899 a calatorit ca jurnalist In Africa de Sud, In timpul desfasurarii Razboiului burilor. A cazut prizonier, fiind Intemnitat la Pretoria de unde a reusit sa evadeze si sa revina In Anglia.

Experienta sud-africana a fost transpusa apoi In alte doua carti: London to Ladysmith via Pretoria (1900) si Ian Hamilton's March (1900). In 1900 a fost ales membru al Parlamentului din partea Partidului Conservator trecand Insa la Partidul Liberal In 1904. Un an mai tarziu a devenit subsecretar de stat la Oficiul colonial In cadrul guvernului liberal.

A continuat sa publice: In 1908 apare My African Journey, relatare a calatoriei sale prin coloniile britanice, In 1911 a fost numit Prim Lord al Amiralitatii de catre prim-ministrul britanic, remarcandu-se prin politica sa de organizare si eficientizare a serviciului militar naval al Angliei In preajma declansarii Primului Razboi Mondial. Interventia sa In sprijinul Belgiei, a carei neutralitate a fost Incalcata de Germania In septembrie 1914, a Incetinit Inaintarea germana catre liniile de aparare aliate de pe teritoriul Frantei. Sub conducerea sa a fost demarat programul de Inarmare a Angliei cu blindate (tancuri) care se vor dovedi deosebit de eficiente In desfasurarea ostilitatilor. In acelasi timp, a acceptat planul de implicare a armatei britanice In redeschiderea Stramtorii Darda-nele (blocate de trupele otomane) si realizarea unei campanii In Peninsula Gallipoli (1915). Aceasta operatiune Insa s-a dovedit un esec care a dus la plasarea sa pe un post inferior In cadrul guvernului. In 1917, noul prim-ministru, Lloyd George, i-a oferit postul de ministru al armamentului, functie In care C. va coordona Intregul efort economic pentru razboi, pana la sfarsitul conflagratiei.

In perioada interbelica, In conditiile decaderii pozitiiilor politice ale Partidului Liberal In favoarea Partidului Laburist, C. a preferat sa revina la Partidul Conservator, din partea caruia a candidat pentru Camera Comunelor In 1924. In urmatoorii cinci ani a detinut unul dintre cele mai importante posturi ale cabinetului condus de Stanley Baldwin: cel de ministru de finante. Si-a continuat In acelasi timp activitatea publicistica si literara, cea mai importanta lucrare a sa din aceasta perioada

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

fiind Marlborough: His Life and Times (1933-1938).

O data cu ascensiunea lui Hitler și a Partidului Nazist la conducerea Germaniei, a devenit unul dintre cei mai inversunati critici ai politicii naziste, fiind cunoscut pentru poziția sa potrivnică Pactului de la Munchen (1938) prin care Germaniei i se permitea anexarea zonei sudetice a Cehoslovaciei, pact semnat și de prim-ministrul britanic, Neville Chamberlain.

La izbucnirea celui de-al Doilea Război Mondial, a primit din nou postul de Lord al Amiralității, în guvernul condus de Neville Chamberlain. După demisia acestuia însă, survenită în mai 1940, în urma ocupării Belgiei și Olandei de către Germania, C. a fost numit prim-ministru de către regele George al IV-lea, în fruntea unui cabinet de coaliție.

Pe durata celui de-al Doilea Război Mondial, s-a bucurat de putere de decizie deplină în problemele politice și militare ale Marii Britanii, îndeplinind atât funcția de prim-ministru, cât și pe cea de ministru al apărării. În condițiile grave ale atacării Franței de către armata germană în iunie 1940, C. a propus reunirea Franței și a Marii Britanii sub o unică comandă, pentru a rezista mașinii de război germane. O data cu respingerea propunerii sale a venit și capitularea Franței în fața Germaniei la 22 iunie 1940.

În perioada următoare Germania a aplicat planul militar "Leul de Mare" care avea în vedere scoaterea Marii Britanii din război prin bombardamente aeriene masive. Atitudinea hotărâtă a prim-ministrului față de apărarea Angliei reiese din discursul său adresat Camerei Comunelor: "Ma întrebati care este politica noastră? va voi spune: Este să ducem război, pe mare, pe uscat și în aer, cu toată puterea noastră și cu toată forța pe care ne-o da Dumnezeu, ca să putem duce războiul împotriva unei tiranii monstruoase [...]. Dacă ma întrebati care este scopul nostru, pot să răspund cu un singur cuvânt: victorie, victorie cu orice pret, victorie în ciuda teroarei, victorie oricât de lungă și grea ar fi calea; pentru că fără victorie nu există supraviețuire." Marea Britanie a primit un suport financiar și militar important din partea S.U.A., în ciuda neutralității declarate a acesteia, până în decembrie 1941 când americanii, la rândul lor, au intrat în război. Totodată, C., deși se manifestase ca anticomunist convins, a fost gata să sprijine U.R.S.S. și pe conducătorul acesteia, Stalin, din momentul atacului german din iunie 1941. În august 1941, a semnat, împreună cu președintele american F.D. Roosevelt, Carta Atlanticului, documentul care a pus bazele alianței Națiunilor Unite împotriva statelor Axei (Germania, Italia, Japonia). Alianța se va completa prin aderarea U.R.S.S., în 1942.

Întreaga politică a lui Churchill în anii războiului a fost îndreptată spre înfrângerea statelor Axei, în primul rând a Germaniei în Europa, apoi a Japoniei în Pacific. La sfârșitul războiului a intervenit însă o decizie controversată a prim-ministrului britanic - acceptarea formării unei zone de influență sovietică în Europa de Est - care a dus rapid la înlăturarea regimurilor democratice din aceste state (inclusiv din România) și transformarea statelor respective în țări comuniste.

În 1945, în urma alegerilor organizate în Marea Britanie, Partidul Laburist a câștigat majoritatea locurilor în Parlament ceea ce a dus la numirea unui nou prim-ministru: Clement Atlee. Churchill

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

sa retras pe pozitia de lider al opozitiei conservatoare. A sustinut o serie de conferinte In care a militat pentru unirea statelor democratice In fata pericolului comunist. Unul dintre discursurile sustinute In 1946, cel de la Fulton (Missouri, S.U.A.) a devenit celebru datorita utilizarii termenului "cortina de fier" pentru a desemna conflictul iremediabil dintre democratiile occidentale si sistemul comunist promovat de U.R.S.S. In 1948 a Inceput redactarea unei vaste opere cu caracter memorialistic referitoare la perioada celui de-al Doilea Razboi Mondial.

Intre 1951 si 1955 Winston Churchill a ocupat din nou functia de prim-ministru al cabinetului conservator. In 1955, la 81 de ani a demisionat, pastrandu-si Insa locul In Camera Comunelor. A continuat sa scrie si mai ales sa picteze. In 1963 a fost proclamat cetatean de onoare al S.U.A. de catre Congresul american.

A murit la varsta de 90 de ani, la Londra, fiind Inmormantat la Blenheim. Multi dintre contemporanii sai au considerat ca, o data cu stingerea din viata a lui C, a apus si epoca de glorie a Imperiului Britanic.